Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra ADAM HOMO ET DIGT (1839-1848)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: ”Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind”, i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm02-shoot-idm139964414035632/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

Her foer hun op med Hviin og vilde Skrig
Med Trine, som stod smilende af Galde.
En ung Mænade syntes nu hun lig;
Thi hendes Haar sig havde opløst alle,
Og ned om hendes Skuldre vildt de falde,
Mens Kind og Øie flammer som til Krig.
Høit hendes Hjerte steg, og Vreden svæved
I Skyer om Panden, da sin Haand hun hæved.

De tvende Damer kom i Haandgemæng,
Og tumlede, ved Kampen ret gjort vilde,
Hen fra den ene til den anden Seng.
Vor Helt forsøgte beggeto at skille,
Idet han med en Stemme, barsk og streng,
Dem bød at skamme sig og være stille;
Hvorpaa han hurtig mellem Begge foer,
Men over ham hvor regnede der Ord!

Hør bare, hvor saa kjækt og stolt han snakker,
Ret som han havde at befale her,
Den Stodder og den jammerlige Prakker,
Der knap i sine Buxer Seler bær' —
Saa raaber sorte Trine til sin Makker.
I Raseri dog Line kom især;
Hun Kniven griber, som paa Bordet ligger,
Og efter Adam hen med den hun stikker.

Derhos hun skriger: dø du skal, Forræder!
Du, som min Elskov skjændelig bedrog,
Dit Hjerteblod at see, min Sjæl nu glæder!
Her Kniven efter ham igjen hun jog,
Og han, sig dækkende med sine Klæder,
Om Bordet rundt ihast nu Flugten tog,
Forfulgt af begge Furier — da hændte sig,
Just som han Døren naaer, at Bladet vendte sig.

Thi medens Trine vedblev høit at skjelde,
Smed Line Kniven langt i Stuen hen,
Og kasted op sig til hans Bryst igjen,
Som vilde Smerten hende overvælde.
Ak! sukker hun: for Ret lad Naade gjælde!
Forlad mig ikke! Vær endnu min Ven!
Jeg har mig sat det fast i mine Tanker,
At i min Nød du være skal mit Anker.